

Book : Demographic Disruption Get your company ready for the future

Kua Wongboonsin, Patcharawalai Wongboonsin, Chaipong Pongpanich

Abstract

Every business, every organization, and every venture depends on human capital for success. Whether it's staff, management, suppliers, or customers, without people, none would survive. It's a basic and obvious truth. But what happens when there is a lack of qualified people, and competition for these qualified people is strong? What if, in five, ten, or even twenty years from now, the market size of the young changes from 25% of the population to 15%? How will such changes affect marketing campaigns, manufacturing process, or product innovation and development? The demographic disruptions that are occurring in economies around the world should concern every forward-thinking CEO, managing director, business owner, and executive. Demographic Disruption helps untangle the complicated world of demographics, by explaining the significance of demographic transitions and second demographic dividends. Most importantly, it details how to prepare for a future in which everything will be different from what it is today.

หนังสือเรื่อง “การคาดการณ์เพื่อสังคมสูงวัยในอนาคต”

Demographic Disruption Get your company ready for the future

Kua Wongboonsin, Patcharawalai Wongboonsin, Chaipong Pongpanich

บทคัดย่อ

ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ หรือองค์กรใด ตลอดจนการลงทุนทั้งหลาย ล้วนย่อมต้องอาศัยทุนมนุษย์เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรที่ร่วมงาน การบริหารจัดการ คนหรือองค์กรที่จัดหาสินค้าและบริการให้ หรือแม้แต่ลูกค้า หากปราศจากซึ่งกำลังคน ย่อมไม่อาจดำรงอยู่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขาดกำลังคนที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม เป็นที่ตระหนักว่า การได้มาและธำรงรักษาไว้ซึ่งกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นเรื่องที่มีการแข่งขันกันสูง เราจำเป็นต้องมองให้ออกว่า ต่อจากนี้ไป จะเกิดอะไรขึ้นในเมื่ออีก 5 หรือ 10 หรือ แม้แต่ 20 ปีข้างหน้า ตลาดของคนรุ่นเยาว์มีขนาดลดลงจากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 15 การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรในลักษณะนี้จะส่งผลกระทบต่อแคมเปญการตลาด กระบวนการผลิต หรือแม้แต่ต้นวัฏจักรและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่างๆ หนังสือเรื่อง Demographic Disruptions นี้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรที่สามารถสร้างความผกผันทางธุรกิจ (demographic disruptions) อันเป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก และเป็นสิ่งที่ผู้มองการณ์ไกล ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีความอำนาจและความรับผิดชอบสูงสุดในองค์กรหรือบริษัท (CEO) กรรมการผู้จัดการใหญ่ มีหน้าที่ควบคุมดูแล บริหาร วางแผน เจ้าของธุรกิจ ตลอดจนผู้บริหารทั้งหลาย ล้วนให้ความใส่ใจ ในเมื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถคลาไคลบมปัญหาที่ซับซ้อน ตลอดจนอำนวยความสะดวกการวางกลยุทธ์สู่ความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจและกิจการต่างๆได้ รวมถึงการบรรลุสู่การปันผลทางประชากรระยะที่ 2 (2nd Demographic Dividend) หลังจากการปันผลทางประชากรระยะที่ 1 หรือโอกาสทางเศรษฐกิจและธุรกิจระยะที่ 1 ได้สิ้นสุดลง ยิ่งไปกว่านั้น หนังสือเล่มนี้ ยังประกอบไปด้วยข้อมูลและแนวทางต่างๆ โดยละเอียดสำหรับการเตรียมตัวสู่การเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ในลักษณะที่แตกต่างจากปัจจุบันอย่างสิ้นเชิงอีกด้วย

หนังสือเรื่อง ความผกผันทางประชากร ความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจกับประชากรในยุค 4.0 ศ.ดร. เกื้อ วงศ์บุญสิน ศ.ดร. พัชรารัตน์ วงศ์บุญสิน และ ผศ.ดร. ชัยพงษ์ พงษ์พานิช

บทคัดย่อ

ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ หรือองค์กรใด ตลอดจนการลงทุนทั้งหลาย ล้วนย่อมต้องอาศัยทุนมนุษย์เป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรที่ร่วมงาน การบริหารจัดการ คนหรือองค์กรที่จัดหาสินค้าและบริการให้ หรือแม้แต่ลูกค้า หากปราศจากซึ่งกำลังคน ย่อมไม่อาจดำรงอยู่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขาดกำลังคนที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม เป็นที่ตระหนักว่า การได้มาและธำรงรักษาไว้ซึ่งกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นเรื่องที่มีการแข่งขันกันสูง เราจำเป็นต้องมองให้ออกว่า ต่อจากนี้ไป จะเกิดอะไรขึ้นในเมื่ออีก 5 หรือ 10 หรือ แม้แต่ 20 ปีข้างหน้า ตลาดของคนรุ่นใหม่จะมีขนาดลดลงจากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 15 การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรในลักษณะนี้จะส่งผลกระทบต่อแคมเปญการตลาด กระบวนการผลิต หรือแม้แต่นวัตกรรมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่างๆ หนังสือเรื่อง Demographic Disruptions นี้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรที่สามารถสร้างความผกผันทางธุรกิจ (demographic disruptions) อันเป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก และเป็นสิ่งที่ผู้มองการณ์ไกล ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีอำนาจและความรับผิดชอบสูงสุดในองค์กรหรือบริษัท (CEO) กรรมการผู้จัดการใหญ่ มีหน้าที่ควบคุมดูแล บริหาร วางแผน เจ้าของธุรกิจ ตลอดจนผู้บริหารทั้งหลาย ล้วนให้ความสนใจ ในเมื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถคลายปมปัญหาที่ซับซ้อน ตลอดจนอำนวยความสะดวกสู่ความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจและกิจการต่างๆ ได้ รวมถึงการบรรลุสู่การปันผลทางประชากรระยะที่ 2 (2nd Demographic Dividend) หลังจากการปันผลทางประชากรระยะที่ 1 หรือโอกาสทางเศรษฐกิจและธุรกิจระยะที่ 1 ได้สิ้นสุดลง ยิ่งไปกว่านั้น หนังสือเล่มนี้ ยังประกอบไปด้วยข้อมูลและแนวทางต่างๆ โดยละเอียดสำหรับการเตรียมตัวสู่การเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ในลักษณะที่แตกต่างจากปัจจุบันอย่างสิ้นเชิงอีกด้วย

เรื่อง “มาตรการรองรับปัญหาผู้สูงอายุในประเทศไทย” ในหนังสือ ปาฐกถาชุด “สิรินธร”
ครั้งที่ 31 โดย ปาฐกถาชุดสิรินธร

ศ.(กิตติคุณ) นายแพทย์จรัส สุวรรณเวลา และ ศ. ดร. เกื้อ วงศ์บุญสิน

บทคัดย่อ

หนังสือเรื่อง มาตรการรองรับปัญหาผู้สูงอายุในประเทศไทย ได้กล่าวถึงประเทศไทยมีสัดส่วนประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากพัฒนาทางการแพทย์ และนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีด้านสุขภาพอนามัยและการแพทย์ ข้อคิดการเตรียมมาตรการรองรับปัญหาผู้สูงวัยของไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้นมีประเด็นพิจารณาสำคัญ 3 ประการ คือ 1. การเตรียมการสำหรับประชากรทุกกลุ่ม กับหลักการพหุพลัง 2. เศรษฐกิจอายุวัฒน์กับโอกาสใหม่ๆ จากกลุ่มประชากรวัย 50 ปีขึ้นไป 3. เศรษฐกิจอายุวัฒน์ กับชุมชนสำหรับทุกวัยและชุมชนพหุพลัง การนำข้อพิจารณาทั้ง 3 ประการข้างต้นมาสู่แนวทางอันเป็นรูปธรรมในประเทศไทยได้นั้น ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนและชุมชน จำเป็นต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด รวมถึงบูรณาการแนวคิด แนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกันเพื่อให้เศรษฐกิจอายุวัฒน์เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมในสังคมไทย

บทที่ 2 เรื่อง “การสูงวัยของประชากรในประเทศไทยและผลกระทบ” ใน สารานุกรมไทย ฉบับผู้สูงวัย

เกื้อ วงศ์บุญสิน, พิชราวลัย วงศ์บุญสิน, อรอนงค์ ช้ายโพธิ์กลาง,
ชญานิศวรร โคโนะ และมนทกานต์ ฉิมมามี

บทคัดย่อ

บทนี้กล่าวถึง กระบวนการสูงวัยของโลก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นสังคมสูงวัย นัยของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย และหลักๆ เลยคือ สังคมสูงวัยของประเทศไทย กล่าวคือ เหตุและปัจจัยที่ทำให้สัดส่วนผู้สูงวัยเพิ่มสูงขึ้นนั้นคือการลดลงของการเกิด และการพัฒนาทางการแพทย์ที่ทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ผลกระทบจากการที่สัดส่วนผู้สูงวัยเพิ่มขึ้น ทั้งต่อสังคม ต่อผู้สูงวัยเอง และต่อธุรกิจ อาทิ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภค จึงต้องเตรียมการเชิงนโยบายรองรับสังคมสูงวัยที่ครอบคลุมทุกช่วงวัย เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ เพื่อลดผลกระทบและสร้างโอกาสแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

Searching for empirical linkages between demographic structure and economic growth

Kua Wongboonsin, Piyachart Phiromswad

Abstract

Demographic structure could affect economic growth through many channels. However, little is known about how demographic structure affects economic growth since no study has examined an extensive collection of channels through which demographic structure could affect economic growth in a single context. This paper overcomes this limitation by examining 45 potential mediating variables between demographic structure and economic growth. A causal search algorithm is used to identify channels through which demographic structure affects economic growth. Our results suggest that demographic structure affects economic growth differently between developed and developing countries. For developed countries, we find that an increase in the share of middle-aged workers has a positive effect on economic growth through institutions, investment and education channels. On the other hand, an increase in the share of the senior population has a negative effect on economic growth through institutions and investment channels. For developing countries, we find (but with weak evidence) that an increase in the share of young workers has a negative effect on economic growth through investment, financial market development and trade channels

ARTICLE INFO

JEL classification: C55C33O47J11

Keywords: Economic growth Growth regression Demographic structure Graph-theoretic causal searchPC algorithm

การค้นหความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางประชากรและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

Searching for empirical linkages between demographic structure and economic growth

Kua Wongboonsin, Piyachart Phiromswad

บทคัดย่อ

โครงสร้างทางประชากรสามารถมีผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านทางหลายช่องทาง อย่างไรก็ตาม องค์กรความรู้ในปัจจุบันยังไม่ทราบอย่างแน่ชัดว่าช่องทางเหล่านี้คืออะไร งานวิจัยนี้ศึกษาถึงช่องทางที่โครงสร้างทางประชากร สามารถมีผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยงานวิจัยนี้ศึกษาตัวแปรที่สามารถเป็นช่องทางที่โครงสร้างประชากรสามารถมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ 45 ตัว งานวิจัยนี้ใช้วิธีการที่เรียกว่า Causal search algorithm งานวิจัยนี้พบว่าช่องทางที่โครงสร้างประชากรมีผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนานั้นต่างกัน สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วพบว่าสัดส่วนของพนักงานวัยกลางคนมีผลเชิงบวกต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านโครงสร้างเชิงสถาบันผ่านการลงทุน ผ่าน การศึกษา สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา เราพบว่าการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนประชากรวัยเด็ก มีผลเชิงลบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ผ่านการลงทุน ผ่านการพัฒนาตลาดทุนและ ผ่านการค้า

Identifying the Missing Links: Enhancing Regional Connectivity of Mekong Countries amidst Demographic Transition†

KUA WONGBOONSIN, TAKAMASA FUJIOKA,

SABIN SRIVANNABOON, AND PIYACHART PHIROMSWAD

Abstract

Mekong countries (Cambodia, Lao PDR, Myanmar, Vietnam and Thailand) will experience a challenging demographic shift in the near future. This demographic shift will reduce the working-age population, which could be a major obstacle for their economic development. To alleviate this problem, Mekong countries need to urgently transform their industrial structure towards capital-intensive. However, it is unlikely that Mekong countries can accomplish this mission in time if each country works individually. In this paper, we argue that industrial transformation for Mekong countries will be better materialized if all Mekong countries *are well-connected*. This will enhance the chance of receiving foreign direct investment (FDI) and knowledge transfer from more advanced nations. Based on the ASEAN connectivity framework, we measure each dimension of connectivity using the information from the Global Competitiveness Report (GCR) of the World Economic Forum (WEF). With this, we are able to identify and prioritize areas of connectivity of Mekong countries that need major improvement, including transportation infrastructure, electricity supply and security. We further argue that Japan and China could play a vital role in fostering development in connectivity in Mekong countries.

การค้นหาคำเชื่อมที่หายไป: การยกระดับความเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคของกลุ่มในประเทศแม่
โขงท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางประชากร

Identifying the Missing Links: Enhancing Regional Connectivity of Mekong Countries amidst Demographic Transition†

KUA WONGBOONSIN, TAKAMASA FUJIOKA,

SABIN SRIVANNABOON, AND PIYACHART PHIROMSWAD

บทคัดย่อ

ประเทศในกลุ่ม แม่น้ำโขง (Cambodia, Lao PDR, Myanmar, Vietnam and Thailand) จะประสบกับการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรในเวลาอันใกล้ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรนี้จะส่งผลให้สัดส่วนวัยประชากรแรงงานลดลง ซึ่งสามารถเป็นอุปสรรคต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ เพื่อแก้ปัญหานี้ประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอุตสาหกรรม ไปสู่โครงสร้างที่ใช้ทุนเป็นหลัก อย่างไรก็ตามประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงไม่น่าจะสามารถทำสิ่งนี้ได้หากแต่ละประเทศไม่ร่วมมือกัน งานวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอุตสาหกรรม ไปสู่โครงสร้างที่ใช้ทุนเป็นหลัก งานวิจัยนี้จะจัดความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานที่มีความจำเป็นจะต้องถูกพัฒนาถ้าหากความจำเป็นของแต่ละประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงสามารถเปลี่ยนโครงสร้างของอุตสาหกรรมไปสู่โครงสร้างที่ใช้ทุนเป็นหลักได้

The Influence of Neighbor Effect and Urbanization Toward Organ Donation in Thailand

Kua Wongboonsin, PhD¹, Pavitra Jindahra, PhD²,
and Surat Teerakapibal, PhD³

ABSTRACT

Introduction: Toward population wellness, an extreme scarcity of organ supply is proven to be an enormous hindrance. Preferences toward organ donation are vital to raise the organ donation rate. Notably, the area people live in can address the social influence on individual preference toward organ donation. Research Questions: This article studies the impact of the neighbor effect on organ donation decisions, addressing the social influence of urbanization on preferences. How neighborhood specific variables, population density, and socioeconomic status drive the neighbor effect is investigated. The pursuit of organ donor traits is to be answered. Design: The study uses organ donation interview survey data and neighborhood-specific data from Thailand to estimate a series of logistic regression models. Results: Individuals residing in urban areas exhibit a greater likelihood to sign the donor card than those in rural areas. The neighborhood socioeconomic status is the key driver. An individual is more willing to be an organ donor when having neighbors with higher socioeconomic statuses. Results also reveal positive influences of males and education on the organ donation rate. Discussion: This article documents the “neighbor effect” on the organ donation decision via living area type, offering an alternative exposition in raising the organ donation rate. In shifting the society norm toward organ donation consent, policy-makers should acknowledge the benefit of urbanization on organ donation decision derived from resourceful urban areas. Moreover, raising education levels does improve not only citizens’ well-being but also their tendency to exhibit an altruistic act toward others.

Keywords

consumer wellness, organ donation, neighbor effect, decision-making, choice, urbanization

อิทธิพลจากผลกระทบของถิ่นที่อยู่อาศัย และ ความเป็นเมือง ต่อการบริจาคอวัยวะในประเทศไทย

The Influence of Neighbor Effect and Urbanization Toward Organ Donation in Thailand

Kua Wongboonsin, PhD¹, Pavitra Jindahra, PhD²,
and Surat Teerakapibal, PhD³

บทคัดย่อ

คำนำ ปัญหาการขาดแคลนอวัยวะ เพื่อใช้ผ่าตัดปลูกถ่ายรักษา จัดเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร โดยความสำเร็จในการรณรงค์จำนวนผู้บริจาคอวัยวะขึ้นกับความพึงพอใจในการบริจาคอวัยวะของประชากร ประเด็นที่น่าสนใจอยู่ที่ ถิ่นที่อยู่อาศัยอันเป็นปัจจัยทางสังคมนั้น มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการบริจาคอวัยวะของแต่ละปัจเจกบุคคล

ประเด็นคำถาม งานวิจัยนี้ศึกษาผลกระทบของถิ่นที่อยู่อาศัยต่อการตัดสินใจบริจาคอวัยวะ โดยประเมินผลกระทบทางสังคมของความเป็นเมืองต่อความพึงพอใจ กล่าวโดยเฉพาะ คือศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับถิ่นที่อยู่อาศัย ความหนาแน่นของชุมชน และ ปัจจัยทางสังคมเศรษฐกิจ ว่ามีความสัมพันธ์ต่อผลกระทบของถิ่นที่อยู่อาศัยอย่างไร อีกทั้งยังต้องการวิเคราะห์ว่าผู้บริจาคอวัยวะมีลักษณะเฉพาะและคุณสมบัติอย่างไร

การศึกษา งานวิจัยได้ใช้ชุดโมเดล logistic regression ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสำรวจแบบสัมภาษณ์ของการบริจาคอวัยวะจากประเทศไทย

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มคนที่อาศัยในเขตเมืองมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้บริจาคอวัยวะมากกว่ากลุ่มคนในเขตนอกเมืองหรือเขตชนบท นั่นก็คือ ถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสังคมเศรษฐกิจที่สำคัญในการสร้างความพึงพอใจในการบริจาคอวัยวะ กล่าวคือ คนที่มีความประสงค์บริจาคอวัยวะอาศัยอยู่ในละแวกที่มีปัจจัยทางสังคมเศรษฐกิจที่ดีกว่า โดยพบว่า ผู้ชาย และ การศึกษานั้นมีผลต่ออัตราการบริจาคอวัยวะที่สูงกว่า

การอภิปรายผล งานวิจัยนี้พบหลักฐานที่ชี้ว่า ผลกระทบของถิ่นที่อยู่อาศัย (ประเภทถิ่นที่อยู่) มีผลต่อการตัดสินใจบริจาคอวัยวะ นับเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการอธิบายการเพิ่มอัตราการบริจาคอวัยวะ กล่าวคือ ผู้วางนโยบายการรณรงค์การเพิ่มอวัยวะเพื่อปลูกถ่าย ควรตระหนักถึงประโยชน์ของความอุดมสมบูรณ์ของความเป็นเมืองที่เอื้อต่อการเพิ่มจำนวนผู้บริจาคอวัยวะ นอกจากนี้ การส่งเสริมการศึกษาของประชากรไม่เพียงพัฒนาความเป็นอยู่เท่านั้น แต่ยังสนับสนุนพฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น อย่างการบริจาคอวัยวะอีกด้วย

Healthy Food Choice in Thailand: An Investigation into Illness Knowledge and Sociodemographics

Kua Wongboonsin¹, Surat Teerakapibal^{2,*}, Pavitra Jindahra¹

*Corresponding author: suratt7@tbs.tu.ac.th

Abstract

You are what you eat. Food choices have been found to have effects on people and their diseases. Given plain taste, healthy food choices are less popular. This study aimed to investigate relevant factors of healthy food-choice decisions among healthy and unhealthy consumers. We examined the impact of awareness of health conditions (illness knowledge) and sociodemographics on food-consumption behavior using logistic regression models. Empirical results showed that consumers place taste as the key determinant when making food-consumption decisions. Men are more inclined towards unhealthy food choices than women. Ageing helps sway consumers to eat more plain food. Illness knowledge influences consumer preferences towards a healthier option, the plain taste food. However, illness knowledge has less influence on educated consumers and older consumers who exhibit strong fixation on tasty food preference. Education helps consumers form healthy food preferences rather than alters existing preferences towards healthy food choices. In promoting healthy food choices, awareness of health status becomes a vital factor. Health checkup campaign is therefore encouraged, supporting consumers to wisely consider healthier food choices.

Keywords: food choice, plain taste, healthy food consumption, illness knowledge, consumer wellbeing

Cite This Article: Kua Wongboonsin, Surat Teerakapibal, and Pavitra Jindahra, “Healthy Food Choice in Thailand: An Investigation into Illness Knowledge and Sociodemographics.” *Journal of Food and Nutrition Research*, vol. 6, no. 6 (2018): 414-418. doi: 10.12691/jfnr-6-6-10

การศึกษาอิทธิพลความตระหนักรู้พยาธิสภาพ และ ปัจจัยสังคมเศรษฐกิจ ต่อวิถีการบริโภคอาหารเพื่อ
สุขภาพในประเทศไทย

Healthy Food Choice in Thailand: An Investigation into Illness Knowledge and Sociodemographics

Kua Wongboonsin¹, Surat Teerakapibal^{2,*}, Pavitra Jindahra¹

*Corresponding author: suratt7@tbs.tu.ac.th

บทคัดย่อ

วิถีการบริโภคอาหารมีผลต่อพยาธิสภาพของคนเรา หากแต่คนทั่วไปไม่นิยม ”กินอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น“ บริโภคอาหารเพื่อสุขภาพเพราะไม่ค่อยมีรสชาติ คำถามคือแล้วจะทำไมจึงทำให้คนหันมาบริโภคอาหารเพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชากร งานวิจัยนี้มีเป้าหมายในการประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ อาทิ ความตระหนักรู้พยาธิสภาพ และ ปัจจัยสังคมเศรษฐกิจ โดยได้อาศัย logistic regression models ในการประเมินผลจากปัจจัยดังกล่าวต่อพฤติกรรมการเลือกอาหารเพื่อบริโภค ในกลุ่มคนที่มีสุขภาพดี และในกลุ่มผู้ป่วย ทั้งนี้ผลการศึกษาพบว่า คนส่วนใหญ่ให้รสชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกอาหาร โดยผู้ชายมีแนวโน้มที่จะบริโภคอาหารที่ผิดหลักอนามัยมากกว่าผู้หญิง การเพิ่มขึ้นของอายุและการตระหนักรู้ในพยาธิสภาพของร่างกายช่วยส่งเสริมการบริโภคอาหารที่มีรสชาติดีซึ่งดีต่อสุขภาพ ทว่าเราพบว่ากลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุน้อย และ กลุ่มผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาที่ดี มีการติดในอาหารรสชาติยากที่จะเปลี่ยนมากกว่ากลุ่มอื่น กล่าวคือ ความตระหนักรู้ในพยาธิสภาพนั้นไม่ค่อยมีประสิทธิผลในการโน้มน้าวให้คนทั้งสองกลุ่มหันมาเลือกบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ และแม้ว่าการศึกษาในประชากรเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมวิถีการบริโภคเพื่อสุขภาพแต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงรสนิยมหรือความชื่นชอบในรสชาติของอาหารที่มีอยู่ก่อนได้ เพราะฉะนั้นในการผลักดันนโยบายให้ประชากรบริโภคอาหารที่ถูกหลักอนามัย การสร้างความตระหนักรู้ในพยาธิสภาพจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ โดยภาครัฐควรส่งเสริมการรณรงค์การตรวจสุขภาพประจำปีของประชากร เพื่อโน้มน้าวให้ประชากรมีวิถีการเลือกบริโภคที่ดีต่อสุขภาพต่อไป

ผลงานวิจัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินงาน

Introduction of an Investment Model to Prepare for Superaged Era in Thailand

Kua Wongboonsin^a, Chonawee Supatgiat^a, **(Corresponding author)* Karine Tung^a,

ABSTRACT

The goal of this work is to introduce a new investment model to prepare for the Superaged era in Thailand. Our proposed model, “Superaged era Funding System” (SFS), makes use of Thais' retirement savings, by efficiently allocating the funds towards student loans and businesses via mutual fund system and crowdfunding system. The qualified recipients for the student loans are the very smart but poor students. Funded businesses will help increase the return of investment and offer employment opportunities for future skilled labor force. In order to reduce risk and insure sustainability: the screening process for qualified students must be strict and the businesses portfolio must be diversified. Our model includes three studies: student loan default, project selection, and resource allocation. Each part is defined with the goal to insure sustainability and optimality for the whole system.

Keywords: superaged; skilled labor; student loan; higher education; retirement savings; crowdfunding

Introduction of an Investment Model to Prepare for Superaged Era in Thailand

Kua Wongboonsin^a, Chonawee Supatgiat^a, **(Corresponding author)* Karine Tung^a,

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้ คือการนำเสนอระบบการลงทุนรูปแบบใหม่ เพื่อรองรับยุคแห่งสังคมสูงวัยของประเทศไทย โดยระบบจะเพิ่มช่องทางของผู้ลงทุน ในการแบ่งเงินออมเพื่อการเกษียณไปลงทุนในเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนที่มีความสามารถแต่ขาดทุนทรัพย์ และนำไปลงทุนในธุรกิจใหม่ โดยผ่านช่องทางกองทุนรวม และช่องทางคราวฟันดิง ซึ่งเป็นการช่วยสร้างแรงงานที่มีคุณภาพในอนาคตโดยตรง อีกทั้งธุรกิจที่ได้รับการสนับสนุนจะช่วยเพิ่มผลตอบแทนของการลงทุนและยังสร้างตลาดแรงงานให้กับแรงงานที่มีคุณภาพในอนาคตด้วยการจัดสรรเงินกู้ยืมนั้นจะต้องมีขั้นตอนที่รัดกุมและรอบคอบ อีกครั้ง portfolio ของธุรกิจที่สนับสนุนจะต้องมีการกระจายตัว เพื่อที่จะลดความเสี่ยงและทำให้ระบบนี้มีความยั่งยืน ระบบนี้จะประกอบไปด้วยกัน 3 ส่วนคือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาส่วนที่เกี่ยวกับการคัดเลือกธุรกิจที่จะสนับสนุน และส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรเงินลงทุน โดยทั้ง 3 ส่วนนี้ จะประสานกันเพื่อที่จะทำให้ระบบนี้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุดอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

อาเซียน + 3 ในบริบทโลก: การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากร

เกื้อ วงศ์บุญสิน และพัชรารัตน์ วงศ์บุญสิน

บทคัดย่อ

เนื้อหาของบทนี้เป็นการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของอาเซียน + 3 ว่ากำลังเป็นเช่นไรและจะมีแนวโน้มเป็นอย่างไร ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลกที่กำลังเกิดขึ้น และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่ทศวรรษข้างหน้า จากการคาดประมาณทางประชากรระหว่างปี ค.ศ.2015 (พ.ศ.2558) ถึง ค.ศ. 2040 (พ.ศ.2583) โดยในส่วนของอาเซียน + 3 นั้น เน้นการพิจารณาเปรียบเทียบทั้งในลักษณะแยกกลุ่มประเทศ และภายในแต่ละกลุ่มประเทศถึงลักษณะและสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ เป็นการพิจารณาว่ากลุ่มประเทศไหนมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรเร็วช้ากว่ากันอย่างไร ระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน และ กลุ่มประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี เพราะเหตุใด และภายในแต่ละกลุ่มประเทศนั้น มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากร

ทั้งนี้ การพิจารณาเริ่มที่จำนวนประชากรและอัตราการเปลี่ยนแปลงประชากรเฉลี่ย ตามด้วยการพิจารณาภาวะเจริญพันธุ์ (Fertility) ของประชากร อัตราส่วนศักยภาพเกื้อหนุน (Potential Support Ratio) อายุคาดเฉลี่ย (Life Expectancy) การย้ายถิ่น ซึ่งอัตราเจริญพันธุ์ อายุคาดเฉลี่ย และการย้ายถิ่นเป็นสามปัจจัยที่มีผลต่อการคาดประมาณประชากรไปยัอนาคต ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรเร็วช้าอย่างไร นอกจากนี้ สำหรับอาเซียน + 3 มีการพิจารณาซึ่งลงลึกถึงประชากรจำแนกตามอายุ ตามแนวคิดการปันผลทางประชากร (Demographic Dividend) ด้วย

อนึ่ง เพื่อเป็นการทำความเข้าใจเบื้องต้น ภาวะเจริญพันธุ์ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงประชากร ซึ่งในบทนี้พิจารณาจากอัตราเจริญพันธุ์รวมยอด (Total Fertility Rate: TFR) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า อัตราเจริญพันธุ์ (Fertility Rate) ซึ่งอาจเรียกว่า Total Fertility ก็ได้ หมายถึง จำนวนบุตรโดยเฉลี่ยต่อสตรี (average number of children per woman) โดยเป็นการพิจารณาจากจำนวนบุตรเกิดรอด (live births) โดยเฉลี่ยที่สตรีหนึ่งจะสามารถมีได้ตลอดวัยเจริญพันธุ์ (Reproductive Age) (UN 2017)

สำหรับอัตราส่วนศักยภาพเกื้อหนุน (Potential Support Ratio) หรือที่อาจเรียกว่า อัตราส่วนการเกื้อหนุนผู้สูงอายุ (Elderly Support Ratio) เป็นดัชนีที่แสดงให้เห็นถึง การที่ผู้สูงอายุหนึ่งคนจะมีประชากรในวัยแรงงานช่วยเหลือดูแลกี่คน ซึ่งในบทนี้พิจารณาจาก จำนวนประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานอายุ ปี 15-64 (จำนวนประชากรอายุ 15-64 ปี) ไป ส่วนอายุคาดเฉลี่ย 65 (Life Expectancy) หมายถึง อายุโดยเฉลี่ยของประชากรที่คาดว่าจะ

จะมีชีวิตอยู่ ถือเป็นเครื่องชี้วัดความยืนยาวของชีวิตของประชากร)UN 2017ซึ่งในบทนี้เป็นการพิจารณาอายุ (คาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดหรือจำนวนปีเฉลี่ยที่คาดว่าบุคคลจะมีชีวิตอยู่ต่อไปนับตั้งแต่เกิดมา โดยในส่วนของกรย้ายถิ่นนั้น ศึกษาจากอัตราการย้ายถิ่นของผู้ย้ายถิ่นระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นบุคคลซึ่งเปลี่ยนถิ่นพำนักจากประเทศที่ตนพำนักอยู่ตามปกติ)Country of Usual Residence) ตามคำจำกัดความของ UN1998) , Chapter II, para. 32, p. 17)

ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 สำหรับแนวคิดเรื่องการปันผลทางประชาระนั้น เป็นแนวคิดเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่นักเศรษฐศาสตร์ใช้เรียกโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร)Demographic transition) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะ คือ การปันผลทางประชารระยะที่ 1 และการปันผลทางประชารระยะที่ 2 โดยการปันผลทางประชารระยะที่ 1 นั้นเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในลักษณะที่สัดส่วนประชากรในวัยแรงงานเพิ่มสูงขึ้น และเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรในวัยพึ่งพิง หรือประชากรวัยเด็กและประชากรสูงวัย ซึ่งเมื่อรวมประชากรวัยพึ่งพิงทั้งสองวัยรวมกันเป็น อัตราพึ่งพิง)Dependency ratio) แล้วอัตราพึ่งพิงมีแนวโน้มต่ำ ส่วนการปันผลทางประชารระยะที่ 2 เป็นโอกาสทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อสัดส่วนของประชากรสูงวัยเพิ่มมากขึ้น หากมีนโยบายที่เหมาะสมให้ประชากรส่งสมความมั่งคั่งได้ตั้งแต่ในวัยแรงงาน แทนที่จะเกิดภาระทางเศรษฐกิจเมื่อสัดส่วนของประชากรสูงวัยที่เพิ่มมากขึ้น (Demographic onus)) Mason & Lee 2006; Wongboonsin & Wongboonsin 2014; พิชราวลิย์ 2553ก) ซึ่งสำหรับในบทนี้ พิจารณาสัดส่วนประชากรวัยแรงงานอายุ 15-64 ปี เป็นกลุ่มประชากรหลักในช่วงการปันผลทางประชารระยะที่ 1 โดยเปรียบเทียบกับประชากรวัยเด็กอายุ 0-14 ปี และประชากรสูงวัยอายุ 65+ ปี หรือ)65 ปีขึ้นไป)

ผลงานวิจัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินงาน

บทที่ 5 ครอบครัวยังคงสำคัญไฉน

พัชรพล วังศ์บุญสิน และ เกื้อ วังศ์บุญสิน

บทคัดย่อ

บทนี้เป็นการศึกษาจากมุมมองประชากรศาสตร์ครอบครัว ในการปูทางไปสู่บทที่ 6 ถึง 8 ในลำดับถัดไปในมุมมองด้านประชากรศาสตร์เช่นกัน โดยในบทนี้มีการนำเสนอแนวคิดทางสังคมวิทยา และแนวคิดด้านประชากรกับการพัฒนา มาประสานเข้ากับมุมมองทางประชากรศาสตร์ครอบครัวด้วย โดยเป็นการนำเสนอผลการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงโครงสร้าง วิถีความเป็นไป ตลอดจนความเป็นไปเชิงนโยบายของภาครัฐที่ต่อเนื่องหรือเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตถึงปัจจุบัน และที่คาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ โดยเน้นที่ประเทศที่พัฒนาแล้วในอาเซียน+3 สองประเทศคือ ญี่ปุ่นและสิงคโปร์ และประเทศที่กำลังพัฒนาอาเซียน+3 สองประเทศคือ จีนกับไทย

ทั้งนี้ บทนี้เริ่มด้วยการนำเสนอถึงบทบาทของครอบครัวท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นที่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงที่เรียกว่า ยุคหลังสังคมครอบครัวนิยมในช่วงที่เรียกว่า ยุคการเปลี่ยนแปลงทางประชากรระยะที่ 2 ตามด้วยการเจาะลึกไปที่แนวโน้มสู่สังคมว่าเหวในญี่ปุ่น แนวโน้มการสร้างครอบครัวในสิงคโปร์ อันเป็นผลจากวิกฤติด้านความเครียดที่เกิดขึ้นในสังคม สถานการณ์ครอบครัวในจีน และสุดท้ายเป็นการนำเสนอถึงบทบาทของภาครัฐต่อสถานการณ์ครอบครัวไทย จากมุมมองด้านความพยายามในปัจจุบันในอันที่จะสกัดกั้นแนวโน้มที่เกิดขึ้นในช่วงผ่านมาไม่ให้ดำเนินต่อไปจนถึงขั้นสายเกินแก้ โดยมุ่งหวังให้แนวนโยบายในปัจจุบันอำนวยให้สังคมไทยมีครอบครัวที่เข้มแข็ง เตรียมความพร้อมสู่อนาคตภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ผลงานวิจัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินงาน

บทที่ 10

โอกาสทางธุรกิจของไทยในอาเซียน+3

เกื้อ วงศ์บุญสิน และพัชรารัตน์ วงศ์บุญสิน

บทคัดย่อ

ในภาพรวมนั้น ประชาคมอาเซียนเป็นตลาดผู้บริโภคที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของโลก รองจากจีนและอินเดีย ในปัจจุบัน และกำลังจะกลายเป็นโอกาสทางธุรกิจที่มีพลังมากขึ้นต่อไปในอนาคต ทั้งโดยลำพังในส่วนของประเทศอาเซียนเอง และจะทรงพลังมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากมุมมองของการเป็นอาเซียน+3 ผู้ประกอบการและนักธุรกิจทั้งหลาย จำเป็นที่จะต้องพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางประชากร ซึ่งหากสามารถเข้าถึงข้อมูลเบื้องต้น จะเอื้อให้สามารถวางแผนธุรกิจ วางแผนการตลาด และบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อาเซียน+3 นั้น นอกจากเป็นพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายทางสังคมแล้ว ยังมีความแตกต่างในมิติของการเปลี่ยนแปลงทางประชากรด้วย

บทนี้ เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามเบื้องต้น ในการอำนวยการให้เห็นภาพว่า โอกาสทางธุรกิจของไทยอยู่ที่ไหนในพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้ต่อไป ในความเชื่อมโยงระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางประชากรและสังคม กับมิติทางเศรษฐกิจและธุรกิจ ท่ามกลางความหลากหลายของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในอาเซียน+3

ผลงานวิจัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินงาน

Reexamining the Effects of Perceived Coworker and Supervisor Support on Employee Intention to Quit: Evidence from Thailand

Kua Wongboonsin, Pitichai Dejprasertsri, Tanasak Krabuanrat*, Siriyupa Roongrermsuke, Sabin
Srivannaboon and Piyachart Phiromswad

ABSTRACT

Manuscript type: Research paper

Research Aims: We examine the effects of perceived coworker and supervisor support on employee intention to quit in Thailand.

Design/methodology/approach: We design a questionnaire which was distributed to a representative sample of entry-level employees from the biggest food and beverage franchise company in Thailand. A total of 322 completed and usable questionnaires were received. We use regression analysis to examine the influence of coworker and supervisor support on the intention to quit for workers of various age groups in Thailand.

Research Findings: Our results indicate that findings in the existing literature on the social support in the workplace which are predominantly conducted in Western countries are inapplicable for retaining young workers in Eastern countries such as Thailand. Several supports which are effective in reducing the intention to quit in Western countries (such as coworker and supervisor expressive support) proved ineffective in our study. Furthermore, some of these supports (such as supervisor informational support for older worker) even have the opposite effect on the intention to quit of the workers we studied.

Theoretical Contribution/Originality: We aim to reexamine the influence of coworker and supervisor support on the intention to quit in an Eastern country such as Thailand. Also, we examine the influence of coworker and supervisor support on the intention to quit for workers of various age groups in Thailand.

*Corresponding author: Tanasak Krabuanrat is a faculty member in Operations & Technology at Sasin School of Management, Email: tanasak.krabuanrat@sasin.edu; Kua Wongboonsin is a senior researcher at Sasin School of Management, Email: kua.wongboonsin@sasin.edu; Pitichai Dejprasertsri is the HR Manager at the Coffee Club Thailand, Email: pitichai.dejprasertsri@sasin.edu; Siriyupa Roongrerngsuke is a faculty member in Management at Sasin School of Management, Email: siriyupa.roongrerngsuke@sasin.edu; Sabin Srivannaboon is a faculty member in Operations & Technology at Sasin School of Management, Email: sabin.srivannaboon@sasin.edu; Piyachart Phiromswad is a faculty member in Finance at Sasin School of Management, Email: piyachart.phiromswad@sasin.edu Sasin School of Management of Chulalongkorn University, Sasa Patasala Building, Phyathai Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand. This research is supported by the Thailand Research Fund RTA5780011 and Chulalongkorn University.

Practitioner/Policy Implication: Companies in Eastern countries should reconsider their strategies in retaining workers since these strategies are likely to be guided by the findings from studies conducted in the Westerner countries which are inapplicable in the context of Eastern countries.

Research limitation/Implications: Our limitation is that we focus on only one company in Thailand.

Keywords: coworker support; supervisor support; intention to quit; employee retention

JEL: M12, M54, M59

การทบทวนผลกระทบของมุมมองในด้านการสนับสนุนจากผู้ร่วมงานและหัวหน้างานต่อแนวโน้มใน
การลาออกในประเทศไทย

Reexamining the Effects of Perceived Coworker and Supervisor Support on Employee
Intention to Quit:
Evidence from Thailand

Kua Wongboonsin, Pitichai Dejprasertsri, Tanasak Krabuanrat*, Siriyupa Roongrerngsuke, Sabin
Srivannaboon and Piyachart Phiromswad

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาถึงผลกระทบของมุมมองของพนักงานต่อการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานกับแนวโน้มการลาออกจากงานของพนักงานในเมืองไทยซึ่งองค์ความรู้จากงานวิจัยนี้จะมีความสำคัญในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อรักษาพนักงานในยุคที่ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยในเร็วๆ นี้ งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากพนักงานในบริษัทอาหารและเครื่องดื่มที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เป็นจำนวน 322 คน งานวิจัยนี้ใช้ Regression Analysis ในการหาความสัมพันธ์ดังกล่าว งานวิจัยนี้พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับมุมมองในด้านการสนับสนุนกับเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานที่มีความสัมพันธ์ในกลุ่มประเทศตะวันตกนั้น ไม่สามารถนำมาใช้ในการรักษาพนักงานในประเทศไทยได้ เนื่องจากโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจและวัฒนธรรมนั้นต่างกัน นอกจากนี้แล้วปัจจัยบางปัจจัยที่สามารถใช้รักษาพนักงานในกลุ่มประเทศตะวันตกนั้นมีผลตรงข้ามกันอีกด้วย

ผลงานวิจัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินงาน

(Draft)

Aging Consumers and Financial Choices

Kua Wongboonsin, Pavitra Jindahra, Punjaporn Chinchanchokchai

ABSTRACT

Elderly cohort has received attention from academic and business sectors due to the rapid growing of its size across the world. The number of older persons is growing faster than the numbers of people in any other age group. Population ageing is becoming a world phenomenon. The ageing process is more advanced in some regions than in others, beginning more than a century ago in countries that developed earlier. According to data from World Population Prospects: the 2015 Revision, the number of older persons is projected to reach 1.4 billion between 2015 and 2030 (United Nations 2015). By 2050, the global population of older persons will double in its size in 2015, reaching nearly 2.1 billion (United Nations 2015). The change of demographic structure is now affecting some of the developing countries such as Thailand. According to National statistical Office of Thailand (2015), ‘elderly’ is defined as a person whose age is 60 years or older, since it’s the age where people can legally receive senior citizen benefits from government, and sometimes used as the cut-off age for retirement in Thailand in general. The rapid ageing of Thailand’s population causes the nation to be among the first today’s developing countries to become an ageing society. As one of ASEAN countries with the highest oldest “population profile”, Thai elderly will comprise 20% of Thailand’s total population within 20 years (Amornvivat et al. 2015). World Bank has stated that the fertility rate of Thai population has dropped from 4.9 in 1974 to 1.6 in 2013, and is projected to get down to 1.3 in 2033 (Ministry of Social Development and Security 2015), which is much lower than the level needed to sustain the current population size. Lower mortality rate and longer life expectancy of Thai elderly from greatly improved medical care are the other factors that cause the growing size of elderly numbers (World Bank 2014). Life expectancy of Thai male is estimated at 72 years old, increased from 52 back in 1960, while female is estimated at 78 years, changed from 57 years in 1960 (World Bank, 2014). These demographic disruptions will cause the percent of total Thai population that is 60 years or older to reach 26.9% in 2030, and increase up to 37.1% by 2050 (United Nations 2015). The graying of society will pose challenges for the economy, forcing government, business sector and individual to adapt. Meanwhile, this growing size of senior sector will also bring about business opportunities. Older consumers will

command an outsize share of purchasing power. Thus, understanding their specific needs is important for economists and business sectors. Companies need to be aware of elderly's characteristics and preference, and enhance its capacity to reach this high potential target segment.

(Draft)

ผู้สูงวัยกับการเลือกผลิตภัณฑ์การเงิน

Aging Consumers and Financial Choices

Kua Wongboonsin, Pavitra Jindahra, Punjaporn Chinchanchokchai

บทคัดย่อ

ด้วยประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มรูปแบบ คุณภาพชีวิตของประชากรโดยเฉพาะในวัยเกษียณขึ้นอยู่กับความมั่งคั่งทางทรัพย์สินและการเงิน ทว่าในปัจจุบันพบว่าประชากรไทยส่วนใหญ่ไม่พร้อมที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพในวัยเกษียณ กล่าวคือ ขาดการสร้างความมั่งคั่งที่เพียงพอในวัยเกษียณ ส่งผลให้ไม่สามารถรักษาคุณภาพชีวิตที่ดีได้ เพราะขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ดังนั้นการเพิ่มความมั่งคั่งแก่ผู้สูงอายุจึงเป็นโจทย์สำคัญต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงวัยไทย งานวิจัยนี้มีเป้าประสงค์ในการเข้าใจเหตุผลของผู้สูงวัยในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมวัยเกษียณ โดยมุ่งที่จะตอบปัญหา ดังนี้

- 1 ในเรื่องการบริหารจัดการทรัพย์สิน ผู้สูงวัยมีความชื่นชอบผลิตภัณฑ์ทางการเงินลักษณะใด
- 2 ปัจจัยทางทัศนคติ สังคมเศรษฐกิจ มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการลงทุนหรือไม่

โดยงานวิจัยนี้ได้ใช้ ข้อมูล Conjoint Analysis ของผลิตภัณฑ์ทางการเงินของผู้สูงวัยในประเทศไทยมาวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินของผู้สูงวัย และการออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสม

CHAPTER 3
CHANGES IN FAMILY COMPOSITION AND CARE RELATIONS
IN THE KINGDOM OF THAILAND

Patcharawalai Wongboonsin, Thuttai Keeratipongpaiboon, Kua Wongboonsin

ABSTRACT

The Kingdom of Thailand, or Thailand in short, was known during the pre-modern period as Siam.¹ The Kingdom is located in the heart of Southeast Asia, with Bangkok Metropolis as the capital city. Covering an area of nearly 513,115 square kilometres (approximately 198,455 square miles), Thailand shares land borders with the Republic of the Union of Myanmar in the north and west, the Andaman Sea in the west, Lao People's Democratic Republic or Laos in the north and north-east, the Kingdom of Cambodia and the Gulf of Thailand in the east, and the Federation of Malaysia or Persekutuan Malaysia in the south.

Thailand adopts a four-region classification system. In 2010, the semi-arid plateau in the Northeast was identified with the largest proportion of population (18.8 million, or 28.7% of the total population), followed by the Central region (18.1 million, or 27.7% of the total populations) in the fertile plain area, where Bangkok Metropolis, the capital city or Bangkok in short, is located. In the Northern region which occupies multiple mountainous and upland areas incised by steep river valleys, 11.5 million or, 17.5% of the total population are located. This is followed by the Southern region (8.9 million, or 13.5% of the total population). In 2010, the whole kingdom covered 76 provinces, 928 districts, 7,416 sub-districts and 61,032 villages. Among all provinces in Thailand, Bangkok was identified with the largest proportion of the population (8.2 million or 12.6% of the total population). From the whole kingdom perspective, the latest population and housing census carried out on September 1, 2010, recorded Thailand with 65.5 million people living in 20.5 million households. This compared to only 8.4 million households during the 1980 Population and Housing Census, when there were 44.8 million people living there. 95.1% of the recorded population in 2010 were Thais (62.3 million) and 51.0% were female (33.4 million). Thailand was, accordingly, ranked as the fourth largest in population size in Southeast Asia, after Indonesia (240 million), the Philippines (92 million), and Vietnam (88 million), respectively (NSO 2012, 14-15). Thailand was also experiencing a fertility transition and transformed into an aging society as the country modernised from the pre-modern era, traditional agrarian economy.

Given the above, one would expect to find a changing family system and weakening family ties in Thailand. Relying upon documentary research of existing archives, this chapter accordingly aims to investigate whether there were changes or continuities in family composition and care relations. The analysis is made against the backdrop of modernisation and economic development, based on the hypothesis that the current transitions in care relations were spill-over effects of modernisation, which are not necessarily being addressed by social policies. In addressing the literature gap in family relationships by providing a nexus of different perspectives — cultural, demographic, socio-economic development and political — that were intertwined with care relations, this chapter is divided into six sections. Before turning to the changes in family composition and care relations in Thailand, it provides cultural, socio-economic and demographic background, which is followed by changes in policy and legislation relevant to care relations in Thailand. The concluding remarks are provided in the final section.

บทที่ 3 การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของครอบครัวและความสัมพันธ์ในการดูแลซึ่งกันและกันใน ประเทศไทย

CHAPTER 3

CHANGES IN FAMILY COMPOSITION AND CARE RELATIONS IN THE KINGDOM OF THAILAND

Patcharawalai Wongboonsin, Thuttai Keeratipongpaiboon, Kua Wongboonsin

บทคัดย่อ

ประเทศไทยซึ่งในสมัยโบราณมีชื่อเรียกว่า สยาม นั้นตั้งอยู่ในใจกลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวง ประเทศไทยมีเพื่อนบ้านคือ พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย ในปี 2010 ประเทศไทยมีประชากร 65.5 ล้านคนซึ่งนับเป็น 20.5 ล้านครัวเรือน ถ้าเทียบกับปี 1980 แล้วจะพบว่าจำนวนครัวเรือนของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก เพราะจำนวนครัวเรือนในปี 1980 นั้นมีเพียง 8.4 ล้านครัวเรือนเท่านั้น ในบทนี้จะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงระบบของครอบครัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทนี้จะศึกษาถึงความเป็นไปได้ที่ความเปลี่ยนแปลงนี้จะมีผลต่อการดูแลซึ่งกันและกันอีกด้วย ด้วยเบื้องต้นการวิเคราะห์จะใช้สมมุติฐานที่มีพื้นฐานมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความทันสมัยของสังคมไทยที่เพิ่มมากขึ้น บทนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ซึ่งทั้ง 6 ส่วนตั้งใจที่จะเติมเต็มองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวในด้านต่างๆ อาทิเช่น ด้านวัฒนธรรม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ซึ่งบทความนี้ยังได้เสนอนโยบายและการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบต่างๆ ที่เหมาะสมในประเทศไทย

CHAPTER 8
CONVERGENCE VERSUS DIVERGENCE:
CARE RELATIONS ACROSS THREE SOCIETIES

Jo-Pei Tan, Ki Soo Eun, Patcharalawai Wongboonsin, Kua Wongboonsin
Rahimah Ibrahim, Nguyen Huu Minh

ABSTRACT

Based on the findings in Chapters 5, 6 and 7, this Chapter examines and discusses key points of similarity and difference in family relations, values and care provision amongst co-resident and non-coresident families in Bangkok Metropolis, Hanoi and Kuala Lumpur. A critical analysis of the findings follows the hypotheses presented in Chapter 1; and its discussion is presented in three separate sections. The first section discusses family relationships and care provision depicting findings that reflect strong family relationships and their relationship to care provision provided by family members within the three societies. It also discusses attitudes and practices for intergenerational care across the three societies. The second section focuses on patriarchal values and their relationship with care relation within families in the three Southeast Asian societies. The final section discusses the contribution of adult children and parental characteristics in predicting the provision care between adult children and parents as well as parents-in-law among coresident and non-coresident families in the three societies.

บทที่ 8 การหลอมรวมหรือการแตกตัว : ความสัมพันธ์ในการดูแลซึ่งกันและกันใน 3 สังคม

CHAPTER 8

CONVERGENCE VERSUS DIVERGENCE: CARE RELATIONS ACROSS THREE SOCIETIES

Jo-Pei Tan, Ki Soo Eun, Patcharalawai Wongboonsin, Kua Wongboonsin
Rahimah Ibrahim, Nguyen Huu Minh

บทคัดย่อ

อ้างอิงจาก ผลที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 5 6 และ 7 บทนี้ ศึกษาและบรรยายถึงปัจจัยสำคัญในด้านความเหมือนและความแตกต่างในด้านความสัมพันธ์ในระดับครอบครัว ความเชื่อ การดูแลซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในครัวเรือนและนอกครัวเรือน ใน 3 เมืองได้แก่ กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร และกรุงเทพมหานคร บกนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยส่วนแรกบรรยายถึงความสัมพันธ์ในระดับครอบครัว ที่เกิดจากความแน่นแฟ้นในครอบครัวในกลุ่มเมืองทั้ง 3 และ ยังได้บรรยายถึงทัศนคติและการปฏิบัติสำหรับการดูแลซึ่งกันและกันข้ามกลุ่มอายุในเมืองทั้ง 3 ส่วนที่ 2 ของบทนี้บรรยายถึง ความเชื่อที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการดูแลซึ่งกันและกันในครอบครัวของทั้ง 3 เมือง ส่วนสุดท้ายบรรยายถึงบทบาทของบุตรและธิดาคนโต และคุณลักษณะของผู้ปกครองในการคาดคะเนถึงการดูแลซึ่งกันและกัน ระหว่างบุตรและธิดาคนโตกับผู้ปกครองอีกด้วย รวมถึง ความสัมพันธ์กับญาติพี่น้องที่แต่งงานอยู่ในครอบครัว และญาติพี่น้องที่ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกันใน 3 เมืองดังกล่าว